



Concepte de bază privind Ecodesign-ul

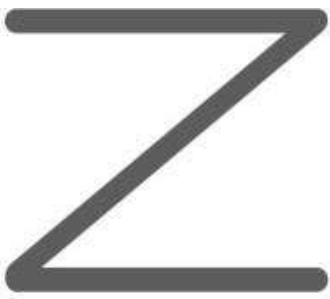
Unitatea 3: Cadrul Legal European al Mediului și Ecodesign-ului

Carmen Fernández Fernández. c.fernandez@cetem.es

3.1 Cadrul legal European privind mediul și Ecodesign-ul	2
3.1.1 Evoluția Politicii Europene de Mediu	2
3.1.2Principiile generale ale politicii Europene de mediu	4
3.1.3 Cadrul legal de bază al Politicii Europene de Mediu	4
3.1.4 Cadrul legal al Ecodesign-ului.....	9
3.1.5 Instrumentele voluntare de aplicare în Ecodesign.....	23

La sfârșitul acestei unități, studentul va fi capabil să:

- Cunoască Cadrul Legal European de Mediu și Ecodesign în general;
- Cunoască legislația și standardele generale pentru Ecodesign;
- Cunoască legislația și standardele de referință a materialelor și produselor.



3.1 Cadrul legal European privind mediul și Ecodesign-ul

3.1.1 Evoluția Politicii Europene de Mediu

În Tratatul de la Roma din 1958, Tratatul de instituire a Comunității Europene, țările și-au exprimat preocuparea față de problemele poluării și deteriorării mediului, deși nu au fost reflectate în Tratat.

În 1970, au fost întreprinse acțiuni structurale în beneficiul mediului înconjurător. La Consiliul European de la Paris din 1972, a fost recunoscută necesitatea adoptării unei politici europene comune de mediu care să însoțească extinderea economică și a unui program de acțiune pentru punerea în aplicare a acesteia.

Însă, până în 1987, prin Actul Unic European, s-a stabilit primul temei juridic pentru o politică comună de mediu. Acesta a inclus încorporarea legislației de mediu în legislația Comunității Europene.

Unele obiective și principii de acțiune au fost stabilite în Tratatul Constituțional al Comunității Europene care a fost menținut, cu mici modificări, prin Tratatul privind Uniunea Europeană (Maastricht) și Tratatul de la Amsterdam. În revizuirile ulterioare ale Tratatelor, a fost întărit angajamentul UE față de protecția mediului, și, pe de altă parte, dezvoltarea rolului Parlamentului European.

Tratatul de la Maastricht, 1993:

- Domeniul mediului a fost făcut oficial în domeniul de politică al UE, iar procedura de codecizie și majoritatea calificată este o regulă generală a Consiliului.

Tratatul de la Amsterdam , 1999:

- Obligația de a integra protecția mediului în toate politicile sectoriale ale UE a fost înființată pentru a promova "dezvoltarea durabilă".
 - Procedura de codecizie a fost extinsă și ajustată pentru a crește eficacitatea acesteia.
-



Obiectivele Politicii Comunitare de Mediu stabilite în Tratatul Comunității Europene (Articolul 130 (R):

- Conservarea calității mediului;
- Protejarea sănătății umane;
- Asigură utilizarea rațională a resurselor;
- Promovarea de măsuri la nivel internațional pentru a aborda probleme de mediu regionale sau globale.

Principiile politicii comunitare de mediu sunt stabilite inițial, în articolul 130 (R) din Tratatul privind Comunitatea Europeană. Aceste principii, ca și în alte domenii, îndeplinesc o serie de sarcini ecologice cheie, cum ar fi clarificarea și integrarea reglementărilor și rezolvarea problemelor care necesită un răspuns legal.

În 2009, Tratatul de la Lisabona a stabilit ca obiectiv specific "Lupta împotriva schimbărilor climatice" și "Dezvoltare Durabilă" în raport cu țările terțe.

Tratatul de la Lisabona, 2009:

- A fost crescuta capacitatea UE și a parlamentului european, în scopul de a acționa și de a vorbi.
- A extins competențele Parlamentului European în mai mult de 40 de domenii și l-a pus în poziție cu Consiliul, care reprezintă toate statele membre. În plus, i s-a dat puterea de a stabili cursul politic al Europei.
- Toate aceste reforme garantează că, prin votul lor la alegerile Europene, cetățeanul are o pondere mai mare în deciziile privind cursul pe care Europa trebuie să ia.

În ultimii ani, au existat progrese importante în procesul de integrare a politicii de mediu în mai multe domenii cum ar fi energia, cu dezvoltarea strategiei de "Climă și Energie", sau altul, cum ar fi Foaia de parcurs către o "economie cu emisii reduse de carbon 2050" pentru principalele sectoare responsabile de emisii din Europa, cum ar fi industria, generarea de energie, transportul, agricultura, clădirile și construcțiile.



Uniunea Europeană poate încheia acorduri internaționale.

Evoluția Politicii Comunitare de Mediu

- *În anii 1970 și 1980, a fost acordată prioritate problemelor de ecologie tradițională, cum ar fi protecția speciilor, îmbunătățirea calității apei și a aerului, prin reducerea emisiilor poluante.*
- *În prezent, este prioritar ca abordarea să fie mai sistematică și să se ia în considerare alte legături între diferite subiecte și dimensiunea lor globală. Aceasta implică trecerea de la rehabilitare la prevenirea degradării mediului.*

3.1.2 Principiile generale ale politicii Europene de mediu

Principiile generale ale politicii Europene de mediu sunt:

- **Principiul precauției:** în cazul în care există dovezi clare pentru o nouă problemă de mediu, fără o confirmare științifică, măsurile de precauție vor fi aplicate.
- **Principiul prevenirii:** să încerce să evite orice formă de poluare sau deteriorare a mediului, în loc să repare efectele pe care le produce în cazul în care daunele nu pot fi evitate.
- **Principiul corectării poluării la sursă:** aplicarea imediată a rezoluției în timp util pentru a neutraliza cât mai mult posibil efectele atacurilor produse și pentru a evita progresia lor.
- **Principiul "Poluatorul plătește":** Orientată spre dezvoltarea unui regulament care stabilește responsabilitățile înaintea acțiunilor, identificarea infractorului cărui este atribuit prejudiciul adus mediului și înfracțiunilor acestor daune care trebuie reparate.

3.1.3 Cadrul legal de bază al Politicii Europene de Mediu

Programele de acțiune multianuale asupra mediului au stabilit cadrul pentru viitoarele acțiuni în toate domeniile politicii de mediu. Acestea sunt integrate în



strategiile orizontale și sunt luate în considerare în cadrul negocierilor internaționale privind problema de mediu. În plus, aplicarea sa este critică.

Rezumatul Cadrului Legal al Politicii Europene de Mediu

PROGRAMELE DE ACȚIUNE

STRATEGIILE ORIZONTALE

EVALUAREA IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI ȘI PARTICIPAREA PUBLICULUI

COOPERAREA INTERNAȚIONALĂ

PUNEREA ÎN APLICARE, RESPECTAREA ȘI MONITORIZAREA LEGISLAȚIEI

PROGRAMELE DE ACȚIUNE

Ele stabilesc viitoarele propuneri legislative și obiective pentru politica de mediu a Uniunii pe o perioadă de mai mulți ani. Măsurile specifice sunt adoptate după.

Programele reprezintă contextul măsurilor legislative care vor fi adoptate și cadrul interpretativ de primă importanță.

Programul actual, cel de-al șaptelea din tipul său "VII EAP", a fost aprobat de Parlamentul European și de Consiliul Uniunii Europene în noiembrie 2013 și acoperă perioada până în 2020. Programul descrie nouă obiective prioritare și ce trebuie să facă Uniunea Europeană, în scopul de a le atinge până în 2020. Acestea sunt:

Obiectivele celui de-al VII-lea Programul Uniunii Generale de acțiune pentru mediu:

- Protejarea, conservarea și ameliorarea capitalului natural al Uniunii.
 - Transforma Uniunea într-o economie cu emisii reduse de carbon, eficientă din punctul de vedere al resurselor, ecologică și competitivă.
 - Protejează cetățenii Uniunii de presiunile mediului și a riscurilor pentru sănătate și bunăstare.
 - Maximizează beneficiile legislației Uniunii asupra mediului prin îmbunătățirea aplicării acesteia.
 - Îmbunătățește cunoștințele de mediu și extinde baza de dovezi pe care se bazează politicile.
 - Asigurarea investițiilor pentru politica privind clima și mediul și luarea în considerare a costurilor de mediu ale tuturor activităților societății.
 - O mai bună integrare a preocupărilor de mediu în alte domenii de politică și asigurarea coerenței politicilor noi.
-



-
- Creșterea durabilității orașelor Uniunii.
 - Consolidarea eficacității Uniunii atunci când aceasta trebuie să facă față provocărilor legate de mediu și climă la nivel internațional.
-

Programul identifică trei domenii prioritare, care necesită mai multe acțiuni pentru a proteja natura și de a consolida reziliența ecologică, de a promova o creștere cu emisii scăzute de carbon care utilizează resursele în mod eficient, și de a reduce amenințările la adresa sănătății umane și a bunăstării asociate cu poluarea, substanțe chimice și impactului schimbărilor climatice.

STRATEGIILE ORIZONTALE

Ele se alătură forțelor de promovare a îmbunătățirilor de mediu, alături de alte aspecte, cum ar fi: promovarea creșterii economice și a ocupării forței de muncă cu o dimensiune ecologică, prosperitatea promovării calității vieții, protecția mediului și coeziunea socială etc.

În 2001, Strategia de Dezvoltare Durabilă, care completează Strategia de la Lisabona, a fost introdusă cu scopul de a promova creșterea economică și ocuparea forței de muncă, cu o dimensiune de mediu. În 2006, a fost reînnoit pentru integrarea dimensiunii interne și internaționale a dezvoltării durabile.

În cadrul acestor obiective, obiectivul strategiei Europei 2020 pentru creștere economică este de a realiza o "creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii".

COMUNICARE DIN PARTEA COMISIEI EUROPENE 2020

O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii.

Comisia propune cinci obiective cuantificabile 2020 pentru Uniunea Europeană, care va stabili liniile de proces și va traduce în obiective naționale: ocuparea forței de muncă, cercetarea și inovarea, schimbările climatice și energie, educație și lupta împotriva sărăciei.

În acest nou cadru, inițiativa emblematică pentru eficiența resurselor Europei arată drumul spre o creștere durabilă și sprijină progresul spre un consum redus de carbon, cu utilizare eficientă a resurselor.

În 2011, Uniunea Europeană a fost compromisă pentru a pune capăt pierderii biodiversității și a degradării serviciilor ecosistemice până în 2020 (Strategia Uniunii privind Biodiversitatea).



EVALUAREA IMPACTULUI DE MEDIU ȘI PARTICIPAREA PUBLICULUI

Evaluarea proiectelor de activități cu impact mare asupra mediului.

Această evaluare a proiectului se efectuează în conformitate cu directiva Europeană:

Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 Decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului.

Acestea reprezintă subiect de evaluare, numit "Evaluarea strategică de mediu", la alte programe sau planuri publice legate de utilizarea terenurilor, transporturilor, energiei, deșeurilor sau agriculturii.

Această Evaluare Strategică de Mediu se efectuează în conformitate cu directiva Europeană:

Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului.

Convenția de la Aarhus (Acordul multilateral privind mediul sub auspiciile Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa (UN / CEPE) a intrat în vigoare în 2001 pentru a asigura un nivel ridicat de protecție asupra mediului în care considerentele de mediu sunt integrate în faza de planificare, iar posibilele consecințe sunt luate în considerare înainte de aprobarea sau autorizarea unui proiect.

Convenția de la Aarhus garantează trei drepturile cetățenilor în domeniul mediului:

- Participarea publicului în procesul decizional.
 - Accesul la informații deținute de autoritățile publice, cum ar fi starea mediului sau a sănătății umane, dacă acesta a fost afectat de primul.
 - Dreptul de acces la justiție în caz de eșec să ia în considerare celelalte două drepturi.
-



COOPERAREA INTERNAȚIONALĂ

Uniunea Europeană ia parte la "Acordurile" globale, regionale, supra-regionale, cu privire la o gamă largă de probleme (de natura și biodiversitate, schimbările climatice, transfrontalier, poluarea aerului și a apei).

Uniunea Europeană a contribuit de-a lungul anilor la diferite acorduri, cum ar fi:

- Convenția privind Diversitatea Biologică "A Zecea Reuniune a Conferinței Părților", în 2010 la Nagoya (Japonia), a ajuns la un acord privind o strategie globală pentru a stopa pierderea biodiversității până în 2020.
- Decizia de a dezvolta Obiectivele de Dezvoltare Durabilă, care a dus la Conferința Rio+20 din 2012.
- Lupta împotriva tuturor infracțiunilor împotriva speciilor de pe cale de dispariție ale Faunei și Florei la nivel internațional prin aderarea la Convenția CITES.

PUNEREA ÎN APLICARE, RESPECTAREA ȘI MONITORIZAREA LEGISLAȚIEI

Legislația, cum ar fi: Directive, Regulamente și Decizii, atât la nivelul stării mediului, cât și a conformității cu aceste cerințe legale.

Măsurile adoptate de Uniunea Europeană pentru a asigura conformitatea cu legislația de la nivel național, regional și local sunt implementate în mod eficient:

- În 1990, Agenția Europeană De Mediu (AEM) a fost înființată pentru a sprijini dezvoltarea, punerea în aplicare și evaluarea politicii de mediu și de a informa publicul larg.
- În 2001, Parlamentul European și Consiliul au adoptat standardele minime (non-obligatorii) pentru inspecțiile de mediu.
- Au fost prevăzute sancțiuni penale eficiente, proporționale și disuasive pentru cele mai grave infracțiuni asupra mediului.
- O platformă pentru schimbul de idei și de bune practici pentru factorii de decizie politică, inspectorii de mediu și agenții de aplicare a legii a fost lansat prin intermediul Rețelei Europene de Implementare și Executare a Legislației de Mediu (IMPEL).
- În 2016, Comisia a revizuit legislația de mediu și a lansat un instrument conceput pentru a realiza punerea deplină în aplicare a legislației de mediu, însoțită de un Program pentru adecvarea și eficacitatea regulamentului "REFIT" (obligații de monitorizare și raportare care decurg din legislația actuală).



3.1.4 Cadrul legal al Ecodesign-ului

Uniunea Europeană a început să se dezvolte un regulament și o legislație în Ecodesign-ul produsului în 1990. Ecodesign-ul este de o importanță vitală în politicile Europene de mediu, după cum este demonstrat prin strategia Europeană pentru "Dezvoltare Durabilă" din 2009, care a stabilit Consumul și Producția Durabile ca unul dintre domeniile prioritare de acțiune.

Rezumatul Cadrului Legal de Bază pentru Ecodesign în Europa

POLITICA INTEGRATĂ A PRODUSELOR

PLANURI DE ACȚIUNE: UTILIZAREA EFICIENTĂ A RESURSELOR, ECO-INOVARE, CONSUMUL ȘI PRODUCȚIA DURABILE ȘI ECONOMIA CIRCULARĂ

MANAGEMENT-UL DEȘEURILOR ȘI PREVENIREA

ETICHETAREA ECOLOGICĂ ȘI ENERGETICĂ

ECO-MANAGEMENT-UL ȘI SISTEMUL DE AUDIT (EMAS)

DESIGN ECOLOGIC

ACHIZIȚIILE PUBLICE VERZI

DECLARAȚIILE DE MEDIU PRIVIND PRODUSELE, EPD

ALTE INSTRUMENTE VOLUNTARE (STANDARDE)

Principalele legislații și reglementări europene (Cadrul legal de bază) sunt enumerate mai jos în ordine cronologică.

1992_ Etichetarea ecologică și energetică _Eco-etichetare Europeană, Regulamentul (CEE) Nr 880/92.

Regulamentul Consiliului (CEE) Nr. 880/92 din 23 Martie 1992 privind un sistem comunitar de acordare a etichetei ecologice.

Sistemul voluntar pentru încurajarea companiilor de a-și comercializa produsele și serviciile potrivit criteriilor ecologice sunt definite de Regulamentul de aplicare a produsului. Produsele care obțin eticheta ecologică sunt identificate printr-un logo în formă de floare.

Grupurile de produse pentru care reglementările sunt incluse sunt printre altele: produse de curățenie, aparate de uz casnic, produse din hârtie, îmbrăcăminte, produse de uz casnic și de grădină, lubrifianți și servicii turistice de cazare. Criteriile se bazează pe studii care analizează impactul produsului sau serviciului în mediu pe tot parcursul ciclului său de viață.



Eco-etichetele furnizează informații-cheie, care permit consumatorilor să facă alegeri în cunoștință de cauză.

Regulamentul (CE) Nr. 66/2010 privind eticheta ecologică Europeană este în prezent în vigoare...

1992_Etichetarea ecologică și energetică_ Sistemul de etichetare energetică pentru aparatele de uz casnic (aparatele electrice), Directiva 92/75/CEE.

Directiva Consiliului 92/75/CEE din 22 septembrie 1992 privind indicarea prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse la aparatele de uz casnic.

Introdus în Uniunea Europeană, un sistem de etichetare energetică pentru aparatele de uz casnic (aparate electrice), prin etichete și broșuri de produse, oferă potențialilor consumatori informații despre consumul de energie al tuturor modelelor disponibile. Este larg recunoscut și respectat de către producători și consumatori.

1993 Sistemul de management și audit ecologic al Uniunii Europene (EMAS), Regulamentul (CEE) nr. 1836/93.

Regulamentul Consiliului (CEE) Nr. 1836/93 din 29 iunie 1993 permite participarea voluntară a companiilor din sectorul industrial în cadrul unui sistem comunitar de management și audit ecologic.

Sistemul de management și audit ecologic (EMAS) își propune să promoveze îmbunătățirea continuă a performanței de mediu a tuturor organizațiilor Europene și diseminarea de informații relevante pentru public și alte părți interesate.

Companiile au fost în măsură să facă uz de acest sistem începând cu anul 1995, deși la început a fost pus doar la dispoziția companiilor din sectoarele industriale.

În 2001, Regulamentul a fost revizuit și modificat (**Regulamentul (CE) Nr. 761/2001**), și în zilele noastre sistemul EMAS pot fi utilizate în toate sectoarele economice, inclusiv serviciile publice și private.

Regulamentul EMAS (**Regulamentul (CE) Nr. 1221/2009**) a fost revizuit și modificat în anul 2009 cu scopul de a încuraja înregistrarea EMAS de diferite organizații. Regulamentul (CE) Nr. 1221/2009 este în prezent în vigoare.



Această revizuire a Regulamentului EMAS a îmbunătățit aplicabilitatea și credibilitatea sistemului și a consolidat vizibilitatea și domeniul de aplicare.

Organizațiile care pot pune în aplicare EMAS pot fi: companii industriale, întreprinderile mici și mijlocii, organizații din sectorul serviciilor, administrațiile publice, etc.

Organizațiile recunoscute de către EMAS trebuie să:

- Își definească "Politica de Mediu"
 - Își implementeze unui Sistem de Management de Mediu.
 - Raporteze periodic despre funcționarea acestui sistem prin intermediul unei "Declarații de Mediu" verificate de organisme independente
-

Aceste entități recunoscute de EMAS pot fi identificate cu logo-ul EMAS, care garantează fiabilitatea informațiilor furnizate de companie.

1996_ Deșuri legislative specifice _ Substanțe și deșuri radioactive. Directiva 96/29 / Euratom.

Acesta prevede că activitățile care implică un risc de radiații ionizante ar trebui să necesite o declarație. Având în vedere eventualele pericole, aceste activități vor fi, în unele cazuri pot, în unele cazuri, cu autorizarea prealabilă de către Statul Membru în cauză. Transporturile de deșuri radioactive sunt reglementate de Regulamentul (EURATOM) Nr. 1493/93 al **Consiliului și cu Directiva 2006/117/EURATOM.**

1996_Sistemul legislativ specific deșeurilor_Ambalaje și deșuri de ambalaje. Directiva 94/62 / CE

Acesta se aplică tuturor ambalajelor comercializate în Uniune și tuturor deșeurilor de ambalaje. Se obligă să se ia măsuri preventive împotriva formării de deșuri de ambalaje și să se dezvolte sisteme de reutilizare a ambalajelor. Modificarea **Directivei 2004/12/CE** stabilește criteriile și clarifică definiția de "ambalaj". În plus, **Directiva (UE) 2015/720** de 29 Aprilie 2015 modifică Directiva 94/62/ce în ceea ce privește reducerea consumului de pungă de plastic ușoare.

2000_Legislația specifică privind deșeurile_ Vehicule la sfârșitul ciclului de viață. Directiva 2000/53 / CE



Aceasta are ca scop reducerea cantitatea de deșeuri la sfârșitul duratei de viață a vehiculelor (ELV) și a componentelor sale. În plus, utilizarea de substanțe periculoase a fost limitată, precum și dezvoltarea integrării materialelor reciclate.

2000_Etichetare ecologică și energetică_Etichetare ecologică europeană. Regulamentul (CE) nr. 1980/2000.

Regulamentul (CE) Nr. 1980/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 privind sistemul Comunitar revizuit de acordare a etichetei ecologice.

(A se vedea: 1992_ Etichetarea ecologică și energetică_Eco_etichetarea Europeană).

2001_Sistemul de Eco-management și audit al Uniunii Europene (EMAS), Regulamentul (CE) nr. 761/2001.

Regulamentul (CE) Nr. 761/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 Martie 2001 care permite participarea voluntară a organizațiilor la un sistem Comunitar de Eco-management și audit (EMAS).

(A se vedea 1993_ Sistemul de Ecomanagement și audit EMAS al UE, Regulamentul (CEE) Nr. 1836/93).

2001_Politica integrată a produselor, Cartea Verde, COM / 2001/0068 final.

Cartea Verde privind politica integrată a produselor, COM/2001/0068 final.

În 2001 a fost prezentată "Cartea verde", o strategie de întărire și reorientare a politicii de mediu în domeniul produselor, pentru a promova dezvoltarea unei piețe de produse mai ecologice.

Strategia Politicii integrate a produselor (PIP) se axează pe trei etape ale procesului de luare de decizii care influențează impactul asupra mediului pe tot parcursul ciclului de viață al produsului, și a punctelor de îmbunătățire, cum ar fi prețurile produselor, selecția consumului (bazată pe informații despre produs), eco-design de produs și alte instrumente ajutătoare (implementarea sistemelor de management de mediu, programe de cercetare, programe de dezvoltare și inovare, instrumentul financiar "VIAȚĂ-Mediu" și Responsabilitatea Contabilă și de Mediu.

Politica Integrată a produselor include diferite măsuri pentru a promova utilizarea de instrumente de către companii, pentru a încuraja schimbarea către sustenabilitate:



-
- Inventarierea și Analiza Ciclului de Viață, colectarea datelor, identificarea și evaluarea aspectelor de mediu și posibilele efecte asupra mediului asociate produsului.
 - Design ecologic, înainte de a merge în piață.
 - Standardizarea, includerea criteriilor de mediu.
 - Legislația Noii Abordări definește cerințele esențiale obligatorii, iar producătorul poate alege în mod liber modul de dovedire a conformității.
 - Panouri de produse, grupe de produse de interes, care propun o cale de a ajunge la obiectivele de mediu, cautând soluții pentru anumite probleme.
-

2002_Sistemul legislativ specific deșeurilor_Echipament electric și electronic. Directiva 2002/96 / CE (RoHS), modificată prin Directiva 2008/34 / CE.

Acesta are ca scop să protejeze solul, apa și aerul prin mai puține deșeuri de echipamente electrice și electronice (DEEE). Sunt stabilite restricții privind utilizarea anumitor substanțe periculoase în echipamentele. Directiva 2002/95/CE, adoptată în paralel cu Directiva DEEE, are ca scop protejarea mediului și a sănătății umane prin limitarea utilizării de plumb, mercur, cadmiu, crom și unele substanțe ignifuge bromurate. Aplicarea acestor două directive a avut dificultăți.

Prin urmare, în 2012, după un lung proces legislativ, a fost adoptată o reformare a Directivei 2002/95/UE (Directiva DEEE) și a Directivei 2002/96/UE (Directiva RoHS). Noile directive impun statelor membre să-și mărească nivelul de colectare a deșeurilor electronice și să permită consumatorilor să-și livreze mici aparate electrice la orice unitate a aparatelor electrice fără a trebui să achiziționeze produse noi.

2002_Sistemul legislativ specific deșeurilor_Ambalaje și deșeuri de ambalaje. Directiva 2004/12 / CE (modificată prin Directiva 94/62 / CE).

Stabilirea criteriilor și clarificarea definiției de ambalaj.

2004_Planul de Acțiune privind Tehnologiile de Mediu (ETAP), COM (2004) 38.

În 2004, Comisia a adoptat Planul de Acțiune privind Tehnologiile de Mediu ale Uniunii Europene (ETAP) (COM (2004) 38).

Obiectivul planului a fost de a stimula dezvoltarea și utilizarea tehnologiilor de mediu, îmbunătățind competitivitatea în această zonă, Europa.

- Un studiu al tehnologiilor care ar putea rezolva principalele probleme ale mediu.



- Identificarea barierelor pieței și instituționale care împiedică crearea și utilizarea de tehnologii specifice.

2004_Achizițiile publice verzi. Directiva 2004/17 / CE și 2004/18 / CE

Achizițiile publice verzi (APE) reprezintă este o politică voluntară de sprijinire a autorităților publice în achizițiile de produse, servicii și lucrări cu impact redus asupra mediului.

Acest instrument este folosit pentru a promova piețe pentru produse și servicii ecologice și de a reduce impactul activităților Autorităților Publice asupra mediului.

Acest instrument este folosit pentru a promova piețele pentru produse și servicii ecologice și pentru a reduce impactul activităților Autorităților Publice asupra mediului.

Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 Martie 2004 coordonând procedurile de achiziții publice ale entităților care operează în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale.

Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 Martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de lucrări publice, de bunuri și de servicii.

Acestea au fost primele directive pentru a integra considerentele de mediu în contractul de atribuire (cerințele de mediu în specificațiile tehnice, utilizarea de eco-etichete, etc.).

2005_Managementul deșeurilor și prevenirea_ COM (2005) 0666. Comunicarea "Utilizarea durabilă a resurselor: o strategie tematică privind prevenirea și reciclarea deșeurilor".

Se stabilește ca o prioritate-cheie aplicarea integrală a legislației în deșeurile comunitare. Principalele acțiuni pe care le propune sunt:

- Simplificarea și modernizarea legislației existente.
- Introducere conceptului de ciclu de viață în politica privind deșeurile.
- Îmbunătățirea bazei de cunoștințe a politicii Europene privind deșeurile.
- Prevenirea generării de deșeuri.
- Activități de reciclare, încurajare a reutilizării și reparării.



- În direcția unei societăți Europene de reciclare, atingerea criteriilor comune minime pentru recuperare și reciclare.

2005_Eco-design. Cerințele Ecodesign-ului pentru produsele consumatoare de energie, Directiva 2005/32/CE.

Directiva 2005/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005 de stabilire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor ecodesign-ului pentru produsele consumatoare de energie și modificarea Directivei Consiliului 92/42/CEE și a Directivelor 96/57/CE și 2000/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului. Aceste directive, care sunt modificate, se referă la cerințele cazanului, computerelor și televizoarelor în scopul de a realiza economii de energie sau eficiență energetică, și a apărut de la alții, Programul SAVE (Decizia 91/565/CEE stabilește " programul SAVE ") pentru a sprijini și a promova eficiența energetică a Comunității.

Directiva privind designul verde garantează îmbunătățirea tehnică a produselor.

Această Directivă a fost revizuită în 2009, Directiva 2009/125/CE, iar domeniul său de aplicare a fost extins și la produsele legate de consumul energetic care nu sunt produse eficiente energetic în termeni stricți, făcând acest lucru într-un mod indirect, cum ar fi: ferestre, materiale de izolare sau alte produse care folosesc apa.

În 2012, Comisia a publicat o evaluare a Directivei 2009/125/EC care a concluzionat că nu era necesar să se revizuiască imediat Directiva de Ecodesign sau să-și extindă domeniul de aplicare la produsele fără impact energetic.

Designul ecologic al produselor:

- Este un element-cheie al strategiei Comunitare privind politica integrată a produselor.
 - Are o abordare preventivă a obține o mai bună performanță de mediu a produselor, menținând în același timp funcționalitatea.
 - Oferă producătorilor, consumatorilor și societății în general, noi oportunități.
-

2006_Prevenirea și management-ul deșeurilor_Regulamentul privind transferurile de deșuri.



Acesta a stabilit standarde în acest domeniu, atât în cadrul Uniunii Europene și în țări terțe, pentru a îmbunătăți protecția față de mediu (cu excepția deșeurilor radioactive), rutier, feroviar, maritim și aerian. Exporturile de deșeurii sunt interzise în afara OCDE și cele destinate eliminării în afara UR/ Asociației de Comerț Liber.

2006_Legislația specifică deșeurilor_Baterii, acumulatorii și deșeurile acestora. Directiva 2006/66 / CE.

Acesta are ca scop îmbunătățirea managementul de mediu și a performanței bateriilor și acumulatorilor. Acesta stabilește standardele pentru colectare, reciclare, tratare și eliminare. Acesta stabilește o valoare limită pentru anumite substanțe periculoase din baterii și acumulatori (mercur și cadmiu). În 2013, a fost aprobat un amendament la această directivă, Directiva 2013/56 / CE a eliminat scutirea pentru celulele cu buton cu un conținut de mercur de cel mult 2% din greutate.

2006_Legislația specifică deșeurilor_Deșeurii din industriile extractive. Directiva 2006/21/CE referitoare la deșeurile miniere

Obiectivul său este de a aborda riscurile semnificative cu care se confruntă mediul și sănătatea prin volumul și potențialul deșeurilor miniere existente și anterioare.

2008_Planul de acțiune privind consumul și producția durabilă.

În 2008, Comisia Europeană a prezentat acțiuni și propuneri pentru a îmbunătăți performanța de mediu a produselor pe tot parcursul ciclului lor de viață și pentru a promova cererea de produse mai durabile și tehnologii de producție.

Măsuri Durabile și propuneri pentru un Plan de Consum și Producție:

- Să dezvolte și să completeze celelalte propuneri, cum ar fi Politică Integrată a Produselor (PIP).
 - Aceasta a condus la dezvoltarea de alte instrumente care fac parte din UE "Dezvoltare Durabilă" Strategie (2009): Extinderea directivei privind proiectarea Ecologică, Revizuirea politicii Europene de Eco-eticheta de Regulament de Revizuire a Regulamentului EMAS, Procurarea verde pulica de legislație, foaie de Parcurs către o Europă eficientă în utilizarea resurselor și Planul de Acțiune privind ecoinovarea. Acesta oferă în general oportunități producătorilor, consumatorilor și societății.
-

În 2008, Producția și Consumul Durabile Strategie (SCP) a fost publicat. Există trei linii principale de acțiune: modele mai durabile de producție: utilizarea de materiale, procese de producție, de inovare și proiectare; promovarea de îmbunătățire a mediului de produse de-a lungul lanțului de aprovizionare; modele de consum mai durabile: influențând opțiunile de cumpărare și comportamentul uman. Aceste linii de acțiune sunt destinate să se materializeze în diferite strategii de acțiune.



2008_Management-ul deșeurilor și prevenția_ Directiva-Cadru a Deșeurilor.

Actuala Directivă-Cadru privind Deșeurile (Directiva 2008/98/CE) derivă din strategia tematică privind prevenirea și reciclarea deșeurilor (COM (2005)666), și abrogă Directivele anterioare legate de deșeuri (Directiva 75/442/CEE, codificate în Directiva 2006/12/CEE), deșeurile periculoase (Directiva 91/689/CEE) și uleiuri uzate (Directiva 75/439/CEE).

- *Obiectiv:*
- *Reforma și de a simplifica politica Uniunii prin stabilirea a unui nou cadru și obiective noi, cu accent pe prevenire.*
- *Stabilirea de concepte de bază și definiții în domeniul gestionării deșeurilor, inclusiv a definirii deșeurilor, reciclare și recuperare.*

2008_ Achiziții Publice Ecologice, COM (2008) 400 final.

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, comitetul Economic și Social european și Comitetul regiunilor cu privire la achiziții publice pentru un mediu mai bun, COM (2008) 400 final.

Acesta stabilește măsurile ce trebuie luate de autoritățile contractante să pună în aplicare proceduri de achiziții publice ecologice. Criterii comune au fost dezvoltate pentru acest scop și pentru anumite sectoare (transport, echipamente de birou, produse de curățenie și servicii, construcții, izolare termică și produse și servicii de grădinarit).

2009_Ecodesign_Ecodesign cerințele pentru produsele consumatoare de energie, Directiva 2009/125/CE.

Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor de proiectare ecologică pentru produse legate de energie.

(A se vedea 2005_Ecodesign_Ecodesign cerințele pentru produsele legate de energie, a Directivei 2005/32/CE).

2009_Schema EU de Management ecologic și Audit (EMAS), Reglementarea (CE) Nr. 1221/2009.



Reglementarea (CE) Nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un program Comunitar de management ecologic și audit (EMAS) și de abrogare a Reglementării (CE) Nr. 761/2001 și a Deciziilor Comisiei 2001/681/CE și 2006/193/CE.

(A se vedea 1993_EU de Management ecologic și Audit (EMAS), Regulamentul (CEE) Nr. 1836/93).

2010_ Etichetarea ecologică și energetică _ Etichetarea ecologică europeană, Reglementarea (CE) Nr. 66/2010.

Reglementarea (CE) Nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE Ecologică (Text cu relevanță pentru SEE

Aceasta urmărește să încurajeze utilizarea voluntară de atribuire a etichetei ecologice prin reducerea poverii economice și birocratice asociate cu punerea în aplicare a reglementărilor.

În prezent, aceasta este reglementarea actuală.

(A se vedea 1992_ Etichetarea ecologică și energetică _ Etichetarea ecologică europeană).

2010_ Etichetarea ecologică și energetică _ Sistem de etichetare energetică a aparatelor de uz casnic (aparate electrice de uz casnic), Directiva 2010/30/UE.

Directiva 92/75/CEE a fost revizuită în iunie 2010 și Directiva 2010/30/UE referitoare la indicarea consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic prin etichetare și informații standard.

În prezenta Directivă, domeniul său de aplicare se extinde la mai multe produse, inclusiv a celor care utilizează energie și alte produse conexe.

Pe 15 iulie 2015, Comisia a propus să se întoarcă la o singură scară de etichetare de la A la G. A propus, de asemenea, crearea unei noi baze de date digitale pentru produse eficiente energetic în scopul de a spori transparența și de a îmbunătăți conformitatea cu standardele.

2011_ Utilizarea eficienței resurselor _ Foaia de parcurs către o Europă eficientă în utilizarea resurselor



Ea apare din Strategia Europa 2020 privind utilizarea eficientă a resurselor. Sunt propuse acțiuni pentru a crește productivitatea și de a decupla creșterea economică de utilizarea resurselor și de impactul lor asupra mediului.

Acesta este Cadrul Strategic care stabilește condițiile pentru recompensarea inovațiilor și eficiența resurselor și generarea de oportunități economice și o mai mare securitate a aprovizionării prin:

- Design de produs nou.
- Gestionarea durabilă a resurselor de mediu.
- Reutilizarea, reciclare și înlocuire de materiale crescută.
- Economisirea resurselor.

Foaia de parcurs către o Europă eficientă în utilizarea resurselor este una dintre principalele inițiative de-al Șaptelea Program de Acțiune pentru Mediu (PAM).

- Obiectiv principal: Valorificarea potențialului economic al Uniunii, astfel încât acesta poate fi mai productiv în timp ce folosind mai puține resurse și tranziția spre o economie circulară.

Această foaie de parcurs se dezvoltă și completează alte inițiative: emisii Reduse de carbon, Strategie privind utilizarea durabilă a resurselor naturale (2005) și strategia de dezvoltare Durabilă (2009). Este raportat în contextul eforturilor internaționale față de tranziția către o "Economie Verde".

2011_ Plan de Acțiune – Inovare-Eco

Planul de Acțiune(2011) privind ecoinovarea al comisiei este succesorul "Planului de Acțiune pentru Tehnologii de Mediu (ETAP) (COM (2004) 38)", și se bazează pe experiența acestuia. Scopul ETAP a fost de a promova dezvoltarea și utilizarea tehnologiilor de mediu și pentru a îmbunătăți competitivitatea Europeană în acest domeniu.

(A se vedea: 2004_ Planului de Acțiune pentru Tehnologii de mediu (ETAP), COM (2004), 38).

Planul de Acțiune Eco-Inovare este legată de inițiativa emblematică "Uniunea Inovării" din cadrul Strategiei Europa 2020.

Planul de Acțiune Eco-inovare este legată de inițiativa emblematică << Uniunea Inovării>> de Strategia Europa 2020.



Plan de Acțiune Eco-inovare:

- Se urmărește să se asigure că politicile de inovare, de asemenea, se concentreze pe tehnologii verzi și a eco-inovării.
 - Subliniază rolul politicii de mediu ca factor de creștere economică.
 - Se adresează unor anumite obstacole și oportunități de eco - inovare, în special cele care nu sunt acoperite de alte politici de inovare.
-

Planul de Acțiune Eco-inovare Planul de Acțiune acoperă un larg cadru de politici care pot fi finanțate din diferite surse, the 2020 Programului Orizont, între 2014 și 2020.

2012_Reformarea Directivei 2012/19/UE (DEEE) și a Directivei 2012/18/UE (RoHS), pentru o mai mare colectare a deșeurilor electronice.

(A se vedea 2002_Legislatia deșeurilor_Dispozitive electrice si electronice).

2013_Legislatia deșeurilor specifica_Reciclarea navelor (Regulamentul (UE) Nr 1257/2013).

Reglementare (UE) Nr 1257/2013 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie privind reciclarea navelor și de modificare a Regulamentului (CE) Nr. 1013/2006 și a Directivei 2009/16/CE.

Obiectivul său principal este de a preveni și reduce accidentele, răniile și alte efecte negative privind sănătatea umană și a mediului, rezultate prin reciclarea și tratamentul al navelor Uniunii , cu scopul de a asigura management ecologic prietenos al deșeurilor periculoase rezultate din reciclarea navelor

2014_Managementul și prevenirea deșeurilor. _Reglementarea (UE) Nr 660/2014.

Reglementare (UE) Nr 660/2014 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 Mai 2014 de modificare a Regulamentului (CE) Nr. 1013/2006 privind transferurile de deșuri.

Acest regulament modifică Reglementarea (CE) Nr. 1013/2006, urmărește să asigure o aplicare mai uniformă a reglementari privind transferurile de deșuri. Întărește inspecției, stabilește cerințe mai stricte și o planificare națională.



2014_ Achiziții Publice Verzi, Directivele 2014/23/UE, 2014/24/UE și 2014/25/UE.

Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (Text cu relevanță pentru SEE).

Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (Text cu relevanță pentru SEE).

Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care operează în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (Text cu relevanță pentru SEE).

Aceste Directive simplifică procedurile și facilitează inovarea de afaceri prin promovarea unei utilizări extinse a Achizițiilor Publice Ecologice, sprijinind evoluția spre o economie eficientă în utilizarea resurselor și cu emisii reduse de carbon.

2015_ Legislația specifică a deșeurilor și ambalajelor. Directiva (UE) 2015/720 de 29/04/2015.

Această modifică Directiva 94/62/CE, în ceea ce privește reducerea consumului de pungă de plastic ușoare.

2015_ The Pachet privind Economia Circulară. COM (2015) 614 final. Bruxelles 2.12.2015. Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, comitetul Economic și Social european și comitetul regiunilor. Închiderea buclei: Un plan de acțiune al UE pentru Economia Circulară.

În 2015, Comisia a prezentat un Plan de Acțiune privind Economia Circulară, cu un pachet ambițios de măsuri care să acopere întregul ciclu de viață al produsului: de proiectare, de aprovizionare, de producție, de consum, de gestionare a deșeurilor și materii prime secundare de piață. Ea este strâns legată de Uniunea Europeană priorități-cheie privind ocuparea forței de muncă și creștere economică, investiții, agenda socială și de inovare industrială.

În plus față de obligațiile legale de a revizui obiectivele în materie de deșeurii, pachetul a inclus patru propuneri legislative, pentru a modifica următoarele Directive



privind Deșeurile (Cadru), de Eliminare a Deșeurilor, Ambalajelor și a Deșeurilor de Ambalaje și a Deșeurilor.

Propunerile legislative revizuite pentru deșeuri stabilesc obiective clare pentru reducerea deșeurilor și a stabilesc un drum ambicios și credibil pe termen lung pentru management de deșeuri și reciclare. Unele dintre elementele-cheie din propunerea revizuită privind deșeurile sunt:

ELEMENTELE-CHEIE AL PROPUNERII	OBIECTIVELE UNIUNII EUROPENE
Deșeurile urbane	Reciclare 65% până în 2030
Deșeurile de ambalaje	Reciclare 75% până în 2030
Deșeuri municipale	Reduce aruncarea în depozitele de deșeuri la un maxim de 10% până în 2030
Colectarea separată a deșeurilor	Interdicția de aruncare în depozitele de deșeuri
Promovarea instrumentului economic	Descurajeze aruncarea în depozitele de deșeuri
Armonizarea calcului procentajului de reciclare	Definiții îmbunătățite și simplificate și metode de calcul armonizate
Promovarea reutilizării și simbioza industrială	Stabilirea de măsuri concrete. Convertirea sub-produselor în materii prime dintr-o altă industrie
Stimulente economice pentru producători	Mai mare comercializare de produse ecologice O creștere în recuperarea și reciclarea ambalajelor, bateriilor, echipamentelor electrice și electronice și vehiculelor

2016_Ecodesign_ Plan de Lucru al Ecodesign-ului, COM (2016) 773 final.

Acest Plan de Lucru implementează Directiva privind proiectarea Ecologică pentru produsele consumatoare de Energie (ErP) pentru următorii trei ani. Este una dintre cele mai importante instrumente ale Comisiei Europene pentru "Lupta împotriva schimbărilor climatice" și "Lipsa de resurse naturale".



Acesta stabilește cerințe minime obligatorii în categorii de produse cu un mai mare potențial de îmbunătățire. Aceste cerințe sunt revizuite și călitate periodic. Revizuirea integrează Economia Circulară.

Acesta are ca scop de a spori eficiența de materiale prin prelungirea duratei de viață a produselor incluse în Plan. La cererea Comisiei, un proces de standardizare a fost inițiat în ECS (Comitetul European pentru Standardizare), care va permite integrarea acestor concepte în standarde înainte de sfârșitul anului 2019.

3.1.5 Instrumentele voluntare de aplicare în Ecodesign

Standardele nu sunt obligatorii, astfel încât acestea sunt un instrument voluntar pe care societatea ar putea să le aplice sau să le pună în aplicare, spre deosebire de legislație, dacă este.

Standardele de mediu pot fi grupate în familia ISO 14000 de standard, și pot fi practic împărțite în trei grupe:

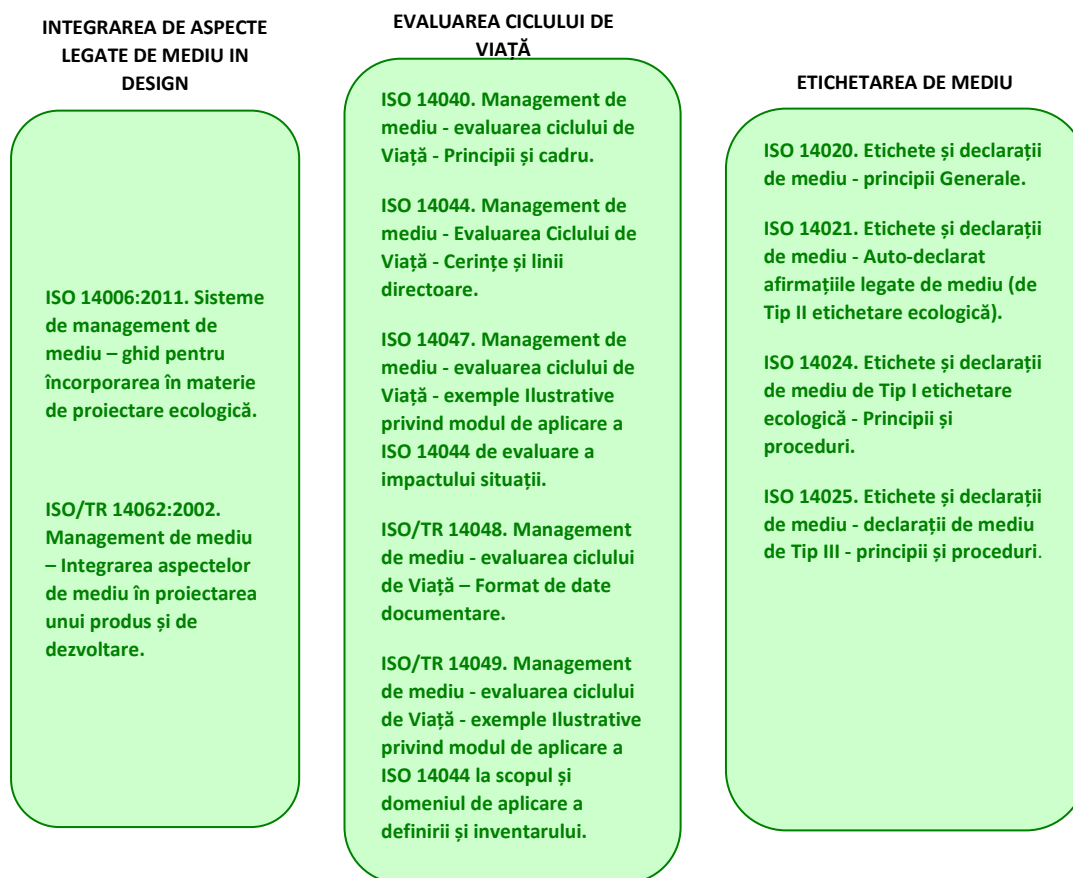
Grupuri din familia ISO 14000 a standardelor:

- Integrarea Aspectelor de Mediu în Proiectarea și Dezvoltare.
 - Analiza Ciclului De Viață
 - Etichetarea de mediu (Eco-etichete și Declarații).
-

Următoarea diagramă rezumă general Eco-design standardele din familia ISO 14000 de standarde.



FAMILIA ISO 14000, STANDARDELE DE EVALUARE DE MEDIU A PRODUSULUI (LCA)



Următoarele sunt principalele instrumente voluntare, aplicabile pentru Eco-design, în ordine cronologică.

INTEGRAREA ASPECTELOR DE MEDIU ÎN PROIECTARE.

2002_Instrumente voluntare_Sisteme de Management de mediu. Integrarea aspectelor de mediu în proiectare, ISO 14062.

ISO/TR 14062:2002. Management de mediu – Integrarea aspectelor de mediu în proiectarea unui produs și de dezvoltare.



Acest raport tehnic descrie actualele concepte și practici referitoare la integrarea aspectelor de mediu în proiectarea unui produs și de dezvoltare, atunci când "produsele" sunt înțelese pentru a cuprinde atât bunuri, cât și servicii.

Acest raport tehnic se aplică la elaborarea de documente specifice pentru fiecare sector.

Aceasta nu este aplicabil ca o specificație de certificare sau scopuri de înregistrare.

2003_Instrumente voluntare_ Sisteme de Management de Mediu. Integrarea aspectelor de mediu în proiectare, UNE 150301:2003.

UNE 150301:2003. Management de mediu de proiectare și procesul de dezvoltare. Design pentru mediu.

În Spania, standardul UNE 150301:2003 a fost dezvoltat în 2003. Obiectivul principal a fost de a oferi companiilor elementele unei eficiente sisteme de management de mediu pentru producerea de produse și proces dezvoltare, care poate fi integrat cu alte cerințe de management (în special cele stabilite de ISO 9001 și ISO 14001), și care ar putea fi certificate de către agenți externi organizației.

Acesta vă permite punerea în aplicare a unui Eco-design de Sistem de Management pentru îmbunătățirea continuă în cadrul companiilor, oferind elementele unui sistem de Management de Mediu pentru Proiectarea și Dezvoltarea de produse și/sau servicii.

Implementarea unui Eco-design de Sistem de Management pentru îmbunătățirea continuă în cadrul companiilor, oferă elementele unui sistem de Management de Mediu pentru Proiectarea și Dezvoltarea de produse și/sau servicii.

În zilele noastre, actualul standard este ISO 14006:2011. Sisteme de management de mediu - ghid pentru încorporarea eco-design.

(A se vedea 2011_Voluntary instruments_ Sisteme de Management de Mediu. Încorporarea de eco-proiectare, ISO 14006:2011).

2009_ Instrumente voluntare_ Sisteme de Management de Mediu. Integrarea aspectelor de mediu în proiectare, IEC 62430:2009

IEC 62430:2009. Design conștient de mediu pentru produsele electrice și electronice.

Acest standard internațional este destinat pentru a fi utilizat de către toate părțile implicate în proiectare și dezvoltare de produse electrice și electronice. Aceasta include toate părțile implicate în lanțul de aprovizionare.

2011_ Instrumente voluntare_ Sisteme de Management de Mediu. Integrarea aspectelor de mediu în proiectarea, ISO 14006:2011.



ISO 14006:2011. Sisteme de management de mediu – ghid pentru încorporarea eco-design.

Acesta vă permite punerea în aplicare a unui Eco-design de Sistem de Management pentru îmbunătățirea continuă în cadrul companiilor, oferind elementele unui sistem de Management de Mediu pentru Proiectarea și Dezvoltarea de produse și/sau servicii.

Standardul specifică cerințele pentru a fi aplicate în procesul de proiectare și dezvoltare pentru îmbunătățirea produselor și serviciilor unei organizații, printr-un sistem de management de mediu.

Punerea sa în aplicare poate facilita încorporarea sistematică pentru identificarea, controlul și îmbunătățirea continuă a aspectelor de mediu ale produselor și serviciilor care sunt concepute în organizație.

ANALIZA CICLULUI DE VIAȚĂ

1997_Instrumente voluntare_Evaluarea standardelor pentru impactul produselor asupra mediului_Evaluarea ciclului de viata, ISO 14040:1997.

ISO 14040:1997. Management de mediu - Evaluarea ciclului de Viață - Principii și cadru.

În prezent înlocuită. În vigoare ISO 14040:2006.

(A se vedea 2006_ Instrumente voluntare _ Evaluarea standardelor pentru impactul produselor asupra mediului _ Evaluarea ciclului de viață, ISO 14040:2006).

1998_ Instrumente voluntare _ Instrumente voluntare_Evaluarea standardelor pentru impactul produselor asupra mediului_Evaluarea ciclului de viata, ISO 14041:1998, ISO 14042 și ISO 14043:2000.

ISO 14041:1998.Management de mediu. Evaluarea ciclului de viață. Scopul și definirea domeniului de aplicare și analiza de inventar.

ISO 14042:2000. Management de mediu. Evaluarea ciclului de viață. Evaluarea impactului ciclului de viață.

ISO 14043:2000. Management de mediu. Evaluarea ciclului de viață. Interpretarea ciclului de viață.

În prezent, cele trei standarde sunt înlocuite. În vigoare ISO 14040:2006



(A se vedea 2006_ Instrumente voluntare _ Instrumente voluntare_Evaluarea standardelor pentru impactul produselor asupra mediului_Evaluarea ciclului de viață, ISO 14040:2006).

2000_ Instrumente voluntare _ Instrumente voluntare_Evaluarea standardelor pentru impactul produselor asupra mediului_Evaluarea ciclului de viață, ISO 14049:2000.

ISO/TR 14049:2000. Management de mediu -- evaluarea ciclului de Viață -- Exemple de aplicare a ISO 14041 la scopul și definirea domeniului de aplicare și analiza de inventar

(A se vedea 2012_ Instrumente voluntare _ Instrumente voluntare_Evaluarea standardelor pentru impactul produselor asupra mediului_Evaluarea ciclului de viață, ISO 14049:2012).

2002_ Instrumente voluntare _ Instrumente voluntare_Evaluarea standardelor pentru impactul produselor asupra mediului_Evaluarea ciclului de viață, ISO 14048:2002.

ISO/TS 14048:2002. Management de mediu -- evaluarea ciclului de Viață – Format de documentare de date.

Standardul furnizează linii directoare pentru dezvoltarea, gestionarea și revizuirea evaluării ciclului de viață și inventarul său.

Acesta permite o mai bună utilizare și interpretare a datelor: o informație mai transparentă, mai reprezentativă și fără echivoc pentru colectarea datelor, calculare, schimb,etc.

2003_ Instrumente voluntare _ Instrumente voluntare_Evaluarea standardelor pentru impactul produselor asupra mediului_Evaluarea ciclului de viață

ISO 14047:2003. Management de mediu -- evaluarea ciclului de Viață -- exemple ilustrative privind modul de aplicare a ISO 14044 pentru a avea impact asupra evaluării situațiilor.

În prezent înlocuită. În vigoare ISO/TR 14047:2012.

(A se vedea 2012_ Instrumente voluntare _ Instrumente voluntare_Evaluarea standardelor pentru impactul produselor asupra mediului_Evaluarea ciclului de viață, ISO 14047:2012).



2006_Instrumente voluntare _ Instrumente voluntare_Evaluarea standardelor pentru impactul produselor asupra mediului_Evaluarea ciclului de viață, ISO 14040:2006

ISO 14040:2006 Managementul de Mediu - Evaluarea ciclului de Viață - Principii și cadru

Standard ISO 14040:2006 descrie principiile și cadrul LCA, inclusiv definirea obiectivului și a domeniului de aplicare, Inventarul Ciclului de Viață (LCI) analiza, faza de evaluare a impactului ciclului de Viață, raportul și analiza critică, limitări și relația dintre fazele LCA.

Standardul specifică cerințele și oferă orientări specifice pentru punerea în aplicare a unei LCA, inclusiv: definirea obiectivului și a domeniului de aplicare a LCA, Analiza Inventarului Ciclului de Viață (LCI), fază evaluării impactului ciclului de Viață (EICV), raportul și revizuirea critică.

2006_Instrumente voluntare _ Instrumente voluntare_Evaluarea standardelor pentru impactul produselor asupra mediului_Evaluarea ciclului de viață, ISO 14044:2006.

ISO 14044:2006. Management de mediu - Evaluarea Ciclului de Viață - Cerințe și linii directoare.

Acest standard descrie principiile și cadrul pentru evaluarea ciclului de viață (LCA). Acesta acoperă Evaluarea Ciclului de Viață (LCA) analiza de studii și Inventarul Ciclului de Viață (LCI).

Aplicația destinată rezultatelor ECV și ICV este considerat atunci când definește obiectivul și domeniul de aplicare, dar punerea sa în aplicare este dincolo de domeniul de aplicare al prezentului standard.

Acest standard nu este destinat pentru contractuale și scopuri de reglementare, nici pentru înregistrare și certificare.

2012_Instrumente voluntare _ Instrumente voluntare_Evaluarea standardelor pentru impactul produselor asupra mediului_Evaluarea ciclului de viață, ISO 14047:2012.

ISO 14047:2012. Management de mediu -- evaluarea ciclului de Viață -- exemple ilustrative privind modul de aplicare a ISO 14044 pentru a avea impact asupra situațiilor de evaluare.



Standardul ISO/TR 14047:2012 oferă exemple care ilustrează practicile uzuale în derularea evaluării impactului ciclului de Viață (EICV) în conformitate cu ISO 14044.

2012_Instrumente voluntare _ Instrumente voluntare_Evaluarea standardelor pentru impactul produselor asupra mediului_Evaluarea ciclului de viata, ISO 14049:2012.

ISO/TR 14049:2012. Management de mediu -- evaluarea ciclului de Viață -- exemple ilustrative privind modul de aplicare a ISO 14044 la scopul și definirea domeniului de aplicare și analiza de inventar.

Este o specificație care oferă exemple în definirea obiectivelor și domeniilor, precum și în inventarul ciclului de viață (LCI) analiza în studiile pentru Evaluarea Ciclului de Viață (LCA).

ETICHETELE ECOLOGICE ȘI DECLARAȚIILE DE MEDIU

1998_ Instrumente voluntare _ Etichete și declarații de mediu, ISO 14020:1998.

ISO 14020:1998. Etichete și declarații de mediu. Principii generale.

În prezent înlocuită. În vigoare ISO 14040:2006.

(A se vedea 2006_ Instrumente voluntare _ Instrumente voluntare_Evaluarea standardelor pentru impactul produselor asupra mediului_Evaluarea ciclului de viață, ISO 14040:2006).

1999_ Instrumente voluntare _ Etichete și declarații de mediu, ISO 14021_1999.

ISO 14021:1999. Etichete și declarații de mediu- Afirmările legate de mediu auto-declarate (de Tip II etichetare ecologică).

În prezent înlocuită. În vigoare ISO 14021:2016.

(A se vedea 2016_ Instrumente voluntare _ Etichete și declarații de mediu, ISO 14021_2016).

1999_ Instrumente voluntare _ Etichete și declarații de mediu, ISO 14024:1999.

ISO 14024:1999. Etichete și declarații de mediu de Tip I etichetare ecologică – Principii și proceduri.

Program voluntar multi-criterii, eco-etichetele sunt acordate de o terță parte independentă, care acționează ca o entitate de certificare.



2006__ Instrumente voluntare _ Etichete și declarații de mediu, ISO 14020:2006.

ISO 14020:2006. Etichete și declarații de mediu - principii Generale.

Etichetarea de mediu, conform ISO 14020, este un set de instrumente voluntare care încearcă să stimuleze cererea pentru produse și servicii cu mici sarcini de mediu prin oferirea de informații relevante despre ciclul lor de viață pentru a satisface cererea de informații de mediu de către cumpărători.

2006_ Instrumente voluntare _ Etichete și declarații de mediu, ISO 14025:2006.

ISO 14025:2006. Etichete și declarații de mediu - declarații de mediu de Tip III. Principii și proceduri.

Declarații de mediu pentru produse (tip III etichete), astfel cum sunt definite de ISO 14025; facilitarea unor criterii obiective, credibile, comparabile și comunicarea performanței de mediu a produselor. Aceste declarații prezintă informații de mediu cuantificate bazate pe Evaluarea Ciclului de Viață (LCV) și permit comparația între produse care îndeplinesc aceeași funcție.

2016_ Instrumente voluntare _ Etichete și declarații de mediu ISO 14021:2016.

ISO 14021:2016. Etichete și declarații de mediu – Afirmații legate de mediu auto-declarate (de Tip II etichetare ecologică).

Standardul ISO 14021 specifică cerințele de eco-etichetare de Tipul II "Auto-declarații legate de mediu", care sunt aprobate de către același producător și nu necesită certificarea de către terțe părți independente, astfel este pe deplin responsabil pentru declarația sa, de evaluare și de verificare.

